RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2918/74

af 18. november 1974

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for kemofibre, henhørende under pos. 56.04 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

uf fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Malta, underskrevet i La Velette den 5. december 1970 fastsætter i artikel 3, stk. 1, jfr. artikel 2 i bilag I, åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 600 tons for korte kemofibre og affald af kemofibre, kartede, kæmmede eller på anden måde beredt til spinding, henhørende under pos. 56.04 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta; i medfør af artikel 1 i nævnte bilag er tolden for dette kontingent lig med 30 % af satserne i den fælles toldtarif for de pågældende varer; med henblik på at stille Malta lige så gunstigt som de lande, der drager fordel af de generelle præferenceordninger, er det nødvendigt at forhøje ovennævnte kontingentmængde med 50 % og fuldstændigt at suspendere tolden; med hensyn til fordelingen af dette toldkontingent bør den i aftalen fastsatte kontingentmængde forbeholdes medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, medens tillægskontingentet på 300 tons, der skyldes forhøjelsen, fordeles mellem alle medlemsstaterne;

der bør især sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af de pågældende varer i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabskontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer, foretages i overensstemmelse med medlemsstaternes behov, som udregnes på den ene side på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra Malta i en repræsentativ referenceperiode, og på den anden side på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger fordeler de tilsvarende indførsler for hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer med oprindelse i Malta sig på følgende måde, udtrykt i procent:

	1971		1972		1973	
Tyskland	—	—	—	—	—	—
Benelux	7,7	1,7	—	—	—	—
Frankrig	—	—	—	—	—	—
Italien	92,3	20,3	100	66,8	—	—
Danmark		—		—	—	—
Irland		10,4		15,5	—	—
Det forenede Kongerige		67,6		17,7	—	—

ved fordelingen af de to ovennævnte kontingentmængder skal der tages hensyn til disse procentdele og til de af visse medlemsstater fremlagte forudberegninger samt til nødvendigheden af i det foreliggende tilfælde at sikre en rimelig fordeling mellem alle medlemsstaterne af den forpligtelse, der er indgået ved den pågældende aftale; derfor kan den første procentvise fordeling af det samlede kontingent fastsættes nogenlunde således:

Benelux	10,0
Danmark	3,3
Tyskland	10,0
Frankrig	13,3
Irland	5,0
Italien	41,8
Det forenede Kongerige	16,6

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende varer til medlemsstaterne bør kontingentet deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 65 % af kontingentmængden;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hersyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, og det så ofte som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. januar til 31. december 1975 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 900 tons for korte kemofibre og affald af kemofibre, kartede, kæmmede eller på anden måde beredt til spinding, henhørende under pos. 56.04 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Denne suspension gælder fuldtud i de nye medlemsstater.

Artikel 2

1. En første del på 575 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1975, udgør følgende mængder:

Benelux	60 tons
Danmark	20 tons
Tyskland	60 tons
Frankrig	80 tons
Irland	30 tons
Italien	250 tons
Det forenede Kongerige	75 tons

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 325 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota — fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 15 % af den oprindelige kvota i det omfang, som reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Safremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 7,5 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., hvis der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1975.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat ikke har opbrugt sin oprindelige kvota den 15. september 1975 tilbagefører den senest den 10. oktober 1975 den uudnyttede del af denne kvota, som er på over 20 % af den oprindelige kvota, til reserven. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 10. oktober 1975 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1975 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. oktober 1975 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 anførte betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 1974.

På Rådets vegne

Ch. BONNET

Formand